

Peter Savel (*1984, Slowakije) studeert danspedagogie in Slowakije en trekt daarna naar P.A.R.T.S., de dansschool van Anne Teresa De Keersmaeker. In 2010 studeert hij af. Daarna geeft hij les, maakt hij eigen creaties (waaronder Fairy Queens voor Passerelle) en danst hij voor andere choreografen. Vanaf 2016 is hij danser-maker bij Marc Vanrunxt, oprichter van Kunst/Werk. Door zijn achtergrond als dansdocent besteedt Peter Savel veel aandacht aan het creatieproces samen met zijn dansers.

De titel van Peter Savels creatie mag dan al een tongbreker zijn, maar de samentrekking van sense en essence zegt wel perfect waarover het gaat. Als publiek kijk en luister je niet alleen, je voelt ook feilloos het samenspel tussen de dansers, de muziek en de omgeving. En je wordt al even feilloos meegenomen in een tocht naar de essentie: het hier en het nu, het wat is en wat zou kunnen zijn. Geen uitzinnig drama, maar een fijnzinnige, intense en bijna magische ervaring.

Trillingen. Dat is het kernwoord in het intrigerende uitgangspunt van Peter Savel. Alles wat ons omgeeft, bestaat uit trillingen. Vaak onzichtbaar en ontastbaar, maar ze zijn er wel. Het is aan de dansers om die trillingen op te vangen en ze zichtbaar en voelbaar te maken voor het publiek. Soms energiek en vurig, dan weer zacht en ingetogen, al naargelang het hier en nu. ASENSESSENCE is geen chronologisch verhaal met een beginpunt en een eindpunt, maar een continu inspelen op het moment.

Toch is het geen improvisatie, verduidelijkt Peter Savel: "Het lijkt op improvisatie omdat het een zeer open manier van werken is en we de voorstelling als het ware ter plaatse creëren. Maar het is niet willekeurig: de dansers maken continu de verbinding met elkaar, hun omgeving en het moment. Dit vergt een eerlijkheid en een soort nederigheid. De voorstelling gaat niet over ons, over onze voorkeuren of opinies. Het gaat om wat door ons kan of zou kunnen gebeuren. De dansers bieden het publiek hun lichamen, hun ervaringen en verbeelding en creëren zo een universele beleving."

"Ik experimenteer al een tijdlang met deze methodiek. Dankzij een onderzoeksbeurs en een creatie die ik in Praag met professionele dansers maakte, kon ik de methodiek helder en scherp krijgen. Deze manier van werken vergt heel wat skills van de dansers, vooral dan de skill om alles wat je geleerd hebt aan de kant te schuiven en je lichaam als het ware beschikbaar te maken voor de trillingen rondom jou. Ook als choreograaf moet je die lijn doortrekken: in het creatieproces gaat het niet om wat Peter Savel wil, maar om wat de voorstelling nodig heeft."

"Als je samen met je dansers die openheid kan bereiken, krijg je magie op het podium en in de zaal. Dan wordt de voorstelling een echte beleving, voor dansers én publiek. Ik wou de aanpak daarom ook uitproberen bij Passerelle, zelfs al zijn de dansers vrij jong en hebben ze geen professionele danservaring. Al bij de eerste repetitie bleek dat ik me geen zorgen hoefde te maken. Het klikte meteen tussen de drie dansers; ze vertrouwden elkaar en voelden elkaar heel goed aan. Ze slagen er wonderwel in om die openheid vast te krijgen en vast te houden doorheen de voorstelling."

"Wanneer je alleen maar werkt met collega's met een gelijkwaardige achtergrond, beschouw je alles al snel als vanzelfsprekend en dreig je onbewust in een 'bubble' vast te raken. Door het werken met Passerelle word ik uitgedaagd om zaken te benoemen, om precies te zijn in mijn methodiek. Je stelt je manier van werken in vraag en dat houdt je scherp als choreograaf. Bij Fairy Queens, de eerste creatie die ik maakte voor Passerelle in 2012, was ik nog maar pas afgestudeerd bij P.A.R.T.S. Ik zat toen nog erg vast aan alle kennis en skills die ik

"Als jonge choreograaf krijg je carte blanche bij Passerelle."

PETER SAVEL ASENSESSENCE

daar had geleerd. ASENSESSENCE is een heel andere voorstelling. In die zeven jaar heb ik meer mijn eigen weg gevonden."

"Dat is ook het fantastische aan Passerelle. Als jonge choreograaf krijg je carte blanche. Je mag zelf kiezen met hoeveel dansers je wil werken, op welke manier of rond welk thema. Daarbovenop zorgen ze voor een repetitie- en een presentatieplek, technische en logistieke ondersteuning. Ik mag dan al sinds Fairy Queens als choreograaf veranderd zijn, Passerelle is in essentie hetzelfde gebleven: ze geven telkens kansen aan nieuwe, jonge choreografen. Dat creëert een band. Ik heb nooit op reguliere basis voor Passerelle gewerkt, maar ik begeleid nu en dan workshops of kom naar de creaties kijken die collega-choreografen bij Passerelle hebben gemaakt. Op de een of andere manier kom ik altijd wel weer terug naar Passerelle."

CREDITS

Dans en creatie: Marie Buysschaert, Celien Mertens, Viktor Skatchkoff
Concept en creatie: Peter Savel
Muziek: Colleen, A flame my love, a frequency

"Je krijgt niet zomaar instructies, je mag meedenken."

MARIE BUYSSCHAERT, CELIEN MERTENS EN VIKTOR SKATCHKOFF DANSERS

Wind en regen rukken aan de Budatoren: het ideale moment om Peter Savels dansconcept van "trillingen" op de proef te stellen. In de dansstudio lijken Celien, Marie en Viktor zich niet bewust van de buitenomgeving. Ze laten zich leiden door hun eigen lichaam, door elkaar, de muziek en de ruimte binnenin. De focus is 100% op het nu en het hier. En als toeschouwer kan je niet anders dan 100% te focussen op het intense spel dat voor je ogen wordt gespeeld.

Voor een eerste doorloop met publiek (zijnde één verslaggever) staat ASENSESSENCE al bijzonder goed op

punt. Celien, Marie en Viktor zijn zelf nog niet 100% tevreden, maar zijn wel 100% gelukkig met hun keuze om in de double bill in te stappen. "Het is fijn om gedurende een langere periode naar iets concreets toe te werken. Je krijgt niet zomaar instructies, maar je mag meedenken. Niets staat vast. We vertrekken vanuit het loskomen van onszelf, het afgaan op onze zintuigen en de ruimte rondom ons. Niet dat we de hele tijd denken tijdens de voorstelling. Het is eerder een bewust aanvoelen van de ander en de omgeving en daarin dan je eigen gevoel volgen."

"Het is een heel intense manier van werken, maar het voelt veilig om met zijn drieën te dansen. Soms raak je op je eentje vast in een beweging en dan is het goed om te weten dat er altijd iemand is die je input zal geven en je lostrekt. Drie is het perfecte aantal; met meer dansers krijg je meer prikkels binnen en moet je sneller inspringen op wat er gebeurt. We kenden elkaar niet vooraf, maar Peter Savel heeft ons de tijd gegeven om elkaar te leren kennen. De repetities zijn best heftig, maar tegelijk heel ontspannend. Het is alsof je in een nieuwe 'state of mind' komt."